

TALUFRÆLSI

frælsinum í samfelagnum, og tí fara teir ongantið at skerja talu og skrivifrælsi. Men það er ekki óhugsandi, at komið verður fram til, at niðurbrotandi útsagnir, sum elva til ruðuleika og spjaðing í samfelagnum, skulu umhugsast at nýggjum.

Það er givið, at eftir yvirgangin í Fraklandi eru nógv kjak frammi í franska samfelagnum um hvussu framtíðar samfelagið skal skipast á bestan hátt.

– Hvussu sleppa vit undan harðskapi og yvirgangsatsóknum. Hvat hava vit gjørt ov lítið við, hvar hava vit mistikið okkum. Hvussu, nær, hvar og av hvørjum vóru yvirgangsmenninir heilavaskaðir til at fremja yvirgangin. Megna vit ikki at uppala og skúla okkara ungdóm frægari enn at slíkt kann henda. Eru partar av samfelagnum marginaliseraðir so nógv, at slík atferð tekur seg upp. Hesir eru

spurningarnir, sum fraklendingar í dag viðgerða, vísar Róland í Skorini á.

Og samstundis eru hetta spurningar, sum fleiri vesturlendsk samfeløg hava í dag. Men spurningarnir eru ikki einfaldir at svara, og givið er, at franska samfelagið og vesturlond fara komandi tíðina at royna at finna fram til, hvussu best er at fara fram eftir yvirgangin móti Charlie Hebdo. Róland í Skorini vísar á, at fransmenn nú eru endaðir í einari óloysiligari stöðu, tí meðan framsagnarfrælsi hevur so stóran týðning fyri tað fólkaræðisliga samfelagið, so er nú greitt, at júst sama frælsi hevur elvt til yvirgang og ruðuleika í samfelagnum. Givið er, at franska samfelagið er broytt eftir hesa hending, og spurningurin er hvussu framtíðar franska samfelagið fer at innrætta seg.

barbara@sosialurinn.fo

